

AGENDA EMPORDÀ

Seguiu l'actualitat a través de la nostra edició digital www.emporda.info

Trenta anys de filosofia Horizon

- ▶ L'artista Ralph Bernabei i la galerista Silvy Wittevrongel celebren les tres dècades a Colera amb dues exposicions
- ▶ En aquesta galeria han exposat més de tres-cents creadors i al seu entorn s'ha gestat una vida cultural d'alt nivell

CRISTINA VILÀ BARTIS. COLERA

■ Quan l'artista Ralph Bernabei estava acabant de col·locar el rètol amb el nom de la galeria que obria amb la seva companya, la galerista Silvy Wittevrongel a la plaça de Colera, els veïns que passaven feien comentaris negatius. Bernabei va entendre que «El horizonte», el nom escollit, potser no era la millor elecció i, per evitar entrar en polèmiques, va optar per substituir-lo pel mateix mot en anglès, Horizon. Avui encara conserven aquell vell rètol sense estrenar, com un símbol d'aquelles primeres passes que ara commemoren just trenta anys després. Asseguts al pati de casa seva, convertit en llar, galeria, taller i dipòsit d'art, senten el passat amb emoció i un punt d'orgull per tot el que han fet aquests anys, pels artistes exhibits, pel moviment cultural generat, però també per tot allò que encara ha d'arribar.

Era l'any 1991 quan la parella s'instal·lava a Colera després de prendre la decisió d'abandonar Cadaqués on havien residit durant cinc anys i on van arribar atrets per l'ambient artístic. «Cadaqués ha canviat molt des d'aquells temps, tot i que quan hi arribes sempre sembla que has fet tard, que allò interessant ja ha succeït en el passat», admet Bernabei. «Aleshores s'hi vivia un ambient molt més intel·lectual, amb galeries molt interessants. Hi vam viure molt bé i Ralph va tenir la seva primera exposició», afegeix la galerista Wittevrongel.

Les ganes de disposar d'un espai propi, sense saber encara que seria una galeria, els va portar fins a Colera. «Es tractava de fer la nostra història perquè a Cadaqués sempre vius d'una història passada quan realment hem de viure en el present», reflexiona Bernabei. Escollir Colera, un paisatge totalment oposat a Cadaqués, un desert a escala artística i cultural, sembla-

va arriscat però, per a ells, esdevenia un llenç en blanc on edificar, des de zero, un relat amb el qual se sentissin a gust. «Volem crear una vida cultural al poble, també per a nosaltres», assegura Bernabei. No amaguen, però, que en certs moments els va pesar com una responsabilitat que, tanmateix, mai no van defugir. Tampoc ara.

Amb la primera exposició que van programar a la galeria –«un purrri força dolent», admeten– es van adonar que aquell no era el camí que volien transitar, que havien de marcar personalitat. No estaven contra la comercialització de l'art –«tots hem de viure», diuen– però van decidir implantar una visió pròpia, una manera de fer que han desplegat tots aquests anys, donant visibilitat a artistes del país i entrada a molts altres d'internacionals amb un llenguatge i un missatge personal. «Hem exposat allò en el que creiem, la nostra visió i filosofia», afirma rotund Bernabei. «Sempre hem escollit obra que ens parla, no puc exposar res que no em parli», admet Wittevrongel qui després, s'encarregava de compartir-ho amb la gent, d'una forma acollidora. «Sempre ho he fet amb ganes, cada persona que entrava, sense importar si comprava o no, havia de ser atesa, no deixar-la sense parlar-li. Són petites coses però que, sumades, tenen importància». És, ho resumeix Bernabei, «passió per l'art».

Wittevrongel tampoc obvia tota la feina feta al llarg d'aquests trenta anys generant propostes que provocaven als artistes a crear, que els involucraven en una idea. Propostes entorn de John Cage, Walter Benjamin, Buñuel o *La Bohème* de Puccini, entre moltes altres, que forjaven exposicions col·lectives de gran nivell i que van fer bullir Colera. «Això és un oasi», defineix Bernabei. Un oasi que ha corporès i emocionat a molts visitants al llarg d'aquestes tres dècades perquè

Silvy Wittevrongel i Ralph Bernabei, a la galeria

HORIZON

Bernabei i Wittevrongel van implantar una visió pròpia: «Sempre hem escollit obra que ens parla»

Horizon s'ha convertit en un pol d'atracció de visitants, tant nacionals com estrangers.

Amb la perspectiva que dona el temps, Bernabei i Wittevrongel s'han adonat que en la línia traçada es repeteixen certs trets com el gust pel blanc i negre que s'ha fet extensible en les cinc publicacions que han impulsat. Es tracta de llibres d'art de gran format que contenen el coneixement i la reflexió d'artistes creadors. En aquest viatge, han tingut la complicitat abso-

luta d'eStudioCalamar del dissenyador Frido Steinen Broo qui, des del minut zero, va entendre i va saber plasmar la mirada Horizon. També en els cartells de les exposicions, alguns dels quals els han rescatat per, aquests dies, exposar-los a les parets de la galeria juntament amb els originals que il·lustren les portades d'aquells llibres.

Construint una «bona» família

En trenta anys, Horizon ha anat construint una «bona» família al seu entorn, una relació que no ha tingut mai el seu pilar en l'economia, sinó en persones que han cregut en el projecte. Com expliquen els dos fundadors de la galeria, «no només buscàvem bons artistes, també bones persones, això és important». És, per aquest motiu, que fer ara una selecció entre tota aquesta llarga nòmina d'artistes que han exposat –creuen que superen els tres-cents–, amb la idea de participar en la col·lectiva dels trenta anys que s'inaugura a l'agost, ha estat complex. Per fer-ne un tast, aquests dies s'exhibeix una petita selecció d'obra gràfica. Cal destacar una peça de Dani Karavan, nom essencial dins el món de l'art i autor del Memorial Walter Benjamin de Portbou.

En aquests temps que vivim, de tancament generalitzat de galeries arreu, on es tendeix bàsicament a l'espectacle o a seguir les modes, Horizon resisteix amb les empremtes de la lluita al cos però amb el cap ferm i clar. L'esperit, les ganes i l'esperança d'aquells inicis, en aquell primer local ubicat a la plaça, on van fer estada durant deu anys, encara els acompanya. El 2001 van decidir desplaçar-se només uns quants metres més enllà, en un espai més amable i ampli, obert al cel, i amb possibilitats. Allà també hi van passar el temps del confinament que asseguren els va ajudar a retrobar-se, a agafar aire per seguir endavant. Aquí i ara.

CONCERTS AL CASTELL DE LLERS

A partir de les 23:00 h
Entrada gratuïta
Hi haurà servei de bar.
Consumició mínima obligatòria

Ajuntament de Llers

30 JULIOL

Paula Meski